

Ehunyt özv. Dettre Béláné

Hetvennyolc éves korában elhunyt özv. Dettre Béláné, született Kekezovich Viola. 18 éves korában, 1921-ben kapcsolódott be a munkásmozgalomba. Az iskolapadból egyenesen a szegedi, Máros utcai Munkásotthonba került. Itt adminisztrációs teendőket látott el, bekapcsolódott az illegális mozgalomba. Szervezkedésekre mozgósító röpiratokat, broszúrákat, plakátokat gépelt. Részt vett a Szociáldemokrata Párt lapja, a Népszava és más szakszervezeti sajtótermek terjesztésében, a választási harcokban. Nem egyszer illegális röpcédulák továbbításával is megbízták. Férjével együtt tagja volt a Vörös Segélynek. Tagja, majd elnöke lett a Munkások Eszperantó Egyesületének.

A felszabadulás után alapító tagja volt a Magyar-Szovjet Baráti Társaságnak. Az 50-es években a szövetségi gazdálkodás mellett agítált, mint a falujáró mozgalom aktív résztvevője. Dolgozott a Szegedi Ecsetgyárban, az I. kerületi tanácsnál a mezőgazdaság átstrukturizálásának végzetéért. Tíz éven át töltötte be a Magyar Eszperantó Szövetség Csongrád megyei Bizottságának elnöki tisztét. Politikai és társadalmi tevékenysége elismeréseként többször kitüntették. 1968-ban a Szocialista Hazáért Érdemrenddel, 1970-ben a Felszabadulási Jubileumi Emlékmedáltot vehette át. Tulajdonosa volt az MSZBT Aranykoszorús Éremének. Temetéséről később intézkedünk.

MSZMP Szeged városi Bizottsága

Nemzetközi konferencia az erdőmérnökképzésről

A szocialista országok erdészeti és faipari egyetemének, főiskoláinak, tanulmányi erdőgazdaságainak vezetői kedden, tegnap, négy napos konferenciára ülték össze Sopronban, az Erdészeti és Faipari Egyetemen. Az erdőmérnökképzésről, a gyakorlati oktatásról cserélik ki tapasztalataikat. A konferenciára Bulgáriából, Csehszlovákiából, a Német

Demokratikus Köztársaságból és a Szovjetunióból érkeztek vendégek, akiket dr. Gál János, a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem rektora köszöntött.

A soproni nemzetközi konferencia résztvevői az egyetemen kapcsolatban álló gyakorló erdőgazdaságok munkájával is megismerkednek.

Rekonstrukció a Zöldért-hálózatban

A Zöldért-vállalatok az elmúlt öt évben számos új létesítménnyel, — raktárakkal, átmeneti tárolókkal, hűtőházakkal stb. — egészítették ki létesítményhálózatukat. Az elkövetkező időszakban nagyobb építési jellegű beruházásokat már jóval kevesebbet terveznek, viszont többet költenek a meglévőket bővítésére és a kézi munkát felváltó gépek beszerzésére.

A vállalatok 1975-től mintegy 1,8 milliárd forintot fordítottak különféle beruházásokra. Öt év alatt 15 nagy burgonyatárolót adtak át, összesen csaknem 50 ezer tonna befogadótérrel. Huszonnegy korszakos raktárat is átadtak az elmúlt években, ezek közül a legjelentősebb a makói ezer vagonos vöröshagyma-tároló és a 400 vagonos dughagyma hőkezelő raktár, továbbá a Veszprémben és Zalaegerszegen üzembe helyezett úgynevezett kirendeltségi raktár. Az V. ötéves terv időszakában mintegy 200 boltot nyitottak

meg, illetve helyeztek ismételtlen üzembe.

A meglévő létesítmények sorát jelentősebben már nem bővítik, a beruházásra előirányzott mintegy 100 millió forintos összeg nagyobb részéből a régebbi létesítményeket újítják fel. Már megkezdtek a Debreceni Hűtőház rekonstrukcióját, itt egyúttal 600 tonnás kapacitásbővítést is terveznek. Tolna megyében szintén bővítik és modernizálják a hűtőházat. Egész sor raktárban gépesítik a belső munkát, és több helyen korszerű kiszolgálólétesítményeket emelnek.

A Zöldért-bojthálózatának fejlesztésére 80 millió forintot irányoztak elő. A korábbi többet költenek majd a boltok korszerűsítésére is.

A vállalatok csaknem mindegyike rendelkezik már korszerű csomagoló géppel. A következő időszakban a csomagolást megelőző műveletek gépesítése kerül előtérbe.

Új arcok, új elhatározások

Évadnyitó társulati ülés a színházban

Akar az iskolások, tegnap tartotta évadnyitó ünnepségét a szegedi színház. Régi és új arcok a Szabadság mozi környékén, felszabadult zsongás, csevely a nézőtérrel, s míg gyűl a színházi had, az igazgatói irodában kólákkal koccintanak az „új-szülött” egészségére. Ráfer. Csupa mosoly, csupa bizakodás. Így van rendjén, legálább az évadelőn. Kovács János, a néhai legendás törzsgárda egyik utolsó mohikánja hajol a mikrofonhoz: üdvözlöi a tagságot, az elnökségben ülő vendégeket (dr. Sebe Jánost és dr. Schmidt Józsefet, a megyei, illetve a városi pártbizottság osztályvezetőit, dr. Müller Józsefét és Csanádi Gézát — 5 később szót kért —, a megyei, illetve városi tanács osztályvezetőit). Átadja a szót az igazgatónak. Köszöntöm azokat, akik frissen érkeztek, nyaralásból, s azokat, akik fáradtan, munkából.” (Captatio benevolentiae, megnyerő gesztus — enyhe jáhat, derűltég, taps.)

Hanem aztán Pál Tamás gyorsan rátért a lényegre. A lényegre, mármint a műsorterve — maga titulálta így, mindjárt jelzőkkel illetve; hivalkodóan merész (a prózáé), és fontolva haladó (a zenés részlegé). Bátorra vall a színházi szakmában kivált bátorságára Szegeden; kesztyűt dob a konvencióknak, nem csoda, ha előzően már vitákat váltott ki belberkekben. Ha viszont a mélyére nézünk, nagyon is megfelel a klasszikus nemzeti színházi célkitűzéseknek, mi több, reagál a helyi közélet aktuálisaira (mármint a műsorterv, mármint az igazgató szerint, aki magyarázatul hozzáfűzte még, a jelenlegi prózai társulattal ismertebb darabok színrevitele kevesebb sikerrel kecsegtetne).

Bár a nyári évadzáró társulati ülés kapcsán fölserültek a jövődöntő premierlistát, nem árt fölidézni emlékeztetőül. Shakespeare: Cymbeline, Whiting: Örögök, Fratti: A nagy trükk, Paso: Ön is lehet gyilkos, Bibbiena: Calandria, Gorkij: Ziklovék, Urbán Ernő: Uborkafa. A prózai színészgárda lehetőségét kapott, hogy műhelye szerveződjön. Hét friss diplomát szerződött.

Színházban a Szabadság moziban

tek hozzá fiatal rendezőt is, Halasi Imrét — meg idős díszlettervezőt is, Varga Mátyást Kossuth-díjas, nyugalmozott művészt, aki a napokban Pécsen elkészült, dekoratív küllemű, szegényes információértékű műsorfüzetben odanyilatkozott: „1930-ban Kürthy György, a Szegedi Városi Színház igazgatója felajánlotta, hogy díszlettervezőnek szerződött. Így kerültem legelőször a szegedi színházi élettel kapcsolatba. 1935-ben a budapesti Nemzeti Színházhoz kerültem tervezőnek és 1980-ban onnan mentem nyugdíjba. Örömmel jöttem Szegedre, a Nemzeti Színházba, hogy itt folytassam sokéves tervezői munkámat.” A színházigazgató pályakezdő műhelynek nevezte a prózai trüppöt bölcsen, ahol nemcsak a fiatalok csináthatják a színházat, de a színház is alakíthatja, formálhatja a fiatalokat (ha tudja, s akarja — a szerk.).

Évadnyitó beszédében ezt követően otthonosabb vizekre vezetett Pál: a zenés tagozathoz intézte szavait. Elmondotta, ennek műsorterve viszont hagyományos, mert általános tulajdonságuk a zenés színházi műsor-terveknek, hogy retrospektív, hagyományosak. (Ugyancsak emlékeztetőül. Opera. Szőnyi—Szakonyi: Adáshiba, Monteverdi: Orfeo, Puccini: Tosca, Verdi: Nabucco. Operett, Fényes Szabolcs: Maya, Kálmán Imre: A montmartre-i ibolya, Fall Leo: Sztambul rózsája.) Folytatódik egyfelől a szegedi színházi operát jellemző Verdi—Puccini vonal, másfelől a tájékozódási készség is ettől a romantikus stíluskorzaktól időben visszafelé meg előre (Orfeo, illetve Adáshiba). Am a klasszikus-romantikus repertoár változatlanul gazdag vadászmező, a jövőben tovább keresgélnek sűrűjében. Músorra tűzik még Verdi Requiemjét — amit sokan a maestro legszebb operájának vallanak —, tulajdonképpen nem minden tradíció nélkül, hiszen a gyakorlatot a budapesti Operában még Sergio Falloni, a szegediben pedig Vaszy Viktor honosította meg. A különböző fölújításokra (Bánk bán, Aranykoporsó, Traviata, Simon Boccanegra, A trubadúr, Johanna, Bohémélet, Lammermoori Lucia, Szöktetés a szerájból) pedig felállásban vagy szerződésben hoznak szólístaikat, a chilei Patricio Mendez Gonzales-t, Misura Zsuzsát, Bártfai Évát, Tóth Jánost, kik az elmúlt évadban szerepeltek már itt. Jó hír: a nyugati országokban tavasszal vendégszerepelt operistákat visszahívta a müncheni Landgraf, kedvezőbb ajánlattal: február elején tizenkét előadást tartanak Verdi

Tisztulási folyamat rajzoldik ki színházi közéletünkben, a valós értékek megtalálják közönségüket. Ezt már Csanádi Géza mondta, aki Pál Tamástól vette át a mikrofont, hasonlóan buzdító, bátorító szavakkal. Nyilvánvalóan a városi tanács művelődésügyi osztályának véleményét tolmácsolta, amikor kedvező jeleket vélt fölfedezni az évad előkészítésében, de arról is említett tett, a fent idézett megújulási folyamat Szegeden lassúbb a kelletnél. Mindenesetre megígérte, kiemelt várospolitikai föladatként kezelik a nagy-színházi rekonstrukcióját, s a művészi munkát jelentős anyagiakkal segítik majd. Az elhangzottakra Kovács János színművész mondta ki az „úgy legyen: áment”, s ezzel véget ért a Szegedi Nemzeti Színház 1981/82-es évadnyitó társulati ülése a moziban.

S hogy mindezen eredményekről, gondokról tudomást szerezzен a főváros is: egy hét múlva, szeptember 8-án, sajtótájékoztatóra invitálják a nagy lapok jeles munkatársait Budanestre, a Pataky István Művelődési Háza.

Nikolényi István

Wizi aréna

Csomagjába gyömösözte a diákok nyári vakációját, rövidke szabadságát a felnőtteknek. Ellíllant, egyik napról a másikra tovább állt a nyár. Emléket, igaz bőven hagyott, s miként eddig is minden esztendőben, az ünnepi hetek vendégseregét, a város lakosságát ellátó-kiszolgáló intézményeknek itt hagyta a feladatát, a szezon utánj mérlegkésztést. Összegzését a tapasztalatoknak, eredményeknek és kudarcoknak. S jöhetnek kellemesebb csak a jóra emlékezni, a hivatalból visszatekintők nem vehetnek rózsaszín szemüveget. A valóságos értékelés olykor népszerűtlen következtetések kimondásához vezet. Látszólag kontrázva a jelszót: „mindent a kedves vendéget.” Mert mindent lenyelni e lőzungot legőszintebben lobogtatók sem képesek. Sőt, hogy meg ne fektűje gyomrukra a megemészthetetlen falat, időnként a vállalati belügyek nyilvános „tálatására” kényeszerülnek. Miként most a Szegedi Vízművek és Fürdők.

Kegyes volt idén hozzájuk a nyár. Lepipálva a legrátermettebb közönségszervezőt, a fürdővendégek ezreit toborozta. A legforróbb napokon 30 ezernél is többen fordultak meg a part- és a liget-fürdőben. Túlnyomó többségük kikapcsolódást, felüdülést keresett. Ebben persze nincs semmi meglepő. Nem is untatnánk az olvasót efféle közhelyekkel, ha nem győződünk volna meg róla: akadnak, akik a strandokra nem fürdeni járnak. Pontosabban nemcsak azért. Látogatásukra kidöntött, összevert korlátok, medencékből felszakított rácsok, megrongált padok és ruhafogasok, összetört szeméttárolók emlékeztetnek.

Na és szétdobált, betonhozvert sörösüvegek, pázsított

csúfító papírzacskók és zsebkendők.

Kevesen ugyan, de minden nyáron vannak, akik — hiába ók a kisebbség — bámulatos módon képesek a többség jó közérzetét elrontani. Arénának tekintik a fürdőt, csatakiáltással dobálják egymást a vízbe, a gyönyörűen lubickoló nyakába, s dobát nemrég a medencébe az egyik, őket figyelmeztető vízzőt. A fürdőruha inkognitójában ördögnek, Muhamed Aliból több is elkelve, hogy sikerüljön megfélemezni, rendreutasítani őket.

De profi öklözőket ugyebár aligha szerződtehet a fürdő — a vízöröknak adható csékelyk, fizetés cseppent sem vonzó. Persze e megoldás egyébként sem jöhet szóba. A fürdő szolgáltató, nem rendszabályozó intézmény. Erdemes lenne persze megfontolnival, nem vezetne-e eredményre, ha a fürdőhöz hasonlóan köztulajdonú örv vállalatok hatóság jogkörrel kapnának. Míg ezt eldöntjük, mi marad más, nekünk, a kisebbség rendbontásaiból szenvedő többségnek kell összefognunk. Ne vonuljunk tapintatosan félre az imént vázolt incidenseknél, ne titkoljuk, hogy a fürdő dolgozóinak pártján állunk. Hisz a jól felszerelt, kultúrál környezetet nyújtó fürdők mindannyiunk kedvére épültek, a Liget fürdő termál része — az új, e nyáron jócskán megrongált körmedencével — 70 millió forintért.

S, ha a meggyőzés, a többség példamutatása nem vezet eredményre, lépjen közre a hatóság Szép szóra, értelemre apellálni primitív ösztönökkel szemben aligha hatásos. Nem ártana persze már kisgyermek korban gondot fordítani arra, hogy ki-kik megtanulja, a közösség számára létesített szórakozóhe-

lyeken, fürdőkben, miként kell viselkedni.

Az illetlan ugyan valahogy kiment a divatból, elhesegettük korábban, mint kispolgári csökevény. Legyen hát a neve más, tartalma korszerűbb, de mindenképpen keressünk megoldást a hiányzó ür kitöltésére! Másképp fejtő, összecsapnak fejünk fölött a hullámok. Új intézményeink — fürdőink, parkjaink, vendéglátóhelyeink — karbantartása hovatovább egy év alatt többre kerül, mint tervezésük, berendezésük költségeit is beleértve, felépítésük.

Ladányi Zsuzsa

Gépkocsinyeremény-betétkönyvek sorsolása

Az Országos Takarékpénztár a gépkocsinyeremény-betétkönyvek 81. sorsolását augusztus 31-én Budapesten tartotta meg. A sorsoláson azok a 10 000 és 5000 forintos betétkönyvek vettek részt, amelyeket 1981. április 30-ig váltottak és 1981. július 31-én még érvényben voltak.

Az alábbiakban közöljük a Csongrád megyében váltott, érvényben levő és nyereménnyel kisorsolt betétkönyvek számát és a nyereményét.

A kisorsolt gépkocsik gyártmánya és típusa megjelölésére az alábbi rövidítéseket használtuk: P = Polski FIAT 126, W = Wartburg Limousine, M = Moszkvics, S1 = Skoda 105, S2 = Skoda 120, D = Dacia, Z = Zaporozsiec.

10 000 FORINT ÖSSZEGŰ BETÉTKÖNYVEK		
5 0 003 751 D	5 0 057 303 D	5 0 068 148 W
5 0 012 224 W	5 0 057 693 W	5 0 069 303 S1
5 0 029 226 P	5 0 058 020 S1	5 0 072 787 P
5 0 044 596 S1	5 0 067 259 S1	

5000 FORINT ÖSSZEGŰ BETÉTKÖNYVEK		
5 0 530 646 P	5 0 641 061 S1	5 0 703 648 M
5 0 539 338 M	5 0 649 212 D	5 0 720 710 D
5 0 539 477 P	5 0 653 683 S1	5 0 721 352 P
5 0 550 718 P	5 0 661 192 D	5 0 722 404 W
5 0 553 023 Z	5 0 664 947 D	5 0 723 765 W
5 0 563 100 W	5 0 677 623 S1	5 0 737 312 D
5 0 602 277 P	5 0 678 155 W	5 0 738 103 W
5 0 627 078 P	5 0 693 765 Z	5 0 746 149 W

A gyorslista közvetlenül a húzás után készült, esetleges számbahibák előfordulhatnak.

A sorsolás eredményének pontos adatait a szeptember 3-án megjelenő hivatalos nyereményjegyzék tartalmazza. A jegyzék megtekinthető az OTP-fiókokban, postahivatalokban és takarékszövetkezetekben.

A nyertes betétkönyveket vagy az azt helyettesítő „Igazolás”-t a betétkönyvet kiállító takarékpénztári fiókánál, postahivatalnál, vagy takarékszövetkezetnél kell bemutatni.